

3. Дані приват банку по використанні Apple Pay. – Режим доступу: <https://vctr.media/oshhadbank-apple-pay-4109/>

4. Перспективи українського ринку мобільних платежів. – Режим доступу: <https://biz.liga.net/all/it/article/android-pay-i-apple-pay-v-ukraine-ochen-kruto-ili-slishkom-rano>

Пітин Д. О.

студ. групи ЕВ-31

Науковий керівник – доц.каф. ММП Вороновська М.М.

ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТИВАННЯ В ОПЦІОНИ

Опціонний контракт - договір, відповідно до якого одна його сторона, яка називається «покупець», отримує право придбати або продати певний актив за заздалегідь твердо встановленою ціною протягом встановленого періоду часу або в певний момент часу [1]. Як відомо, опціони належать до похідних цінних паперів.

Похідні цінні папери (деривативи) — це інструменти, механізм випуску та обігу яких пов'язаний із правом на придбання чи продаж протягом строку, встановленого договором, цінних паперів, інших фінансових та/або товарних ресурсів [2]. Їх виникнення пов'язане із зростаючим рівнем ризику у зв'язку з мінливістю цін. Ціни на похідні фінансові інструменти встановлюються залежно від цін активів, які покладено в їх основу (базових активів). Отже, особливість деривативів полягає в тому, що їх інвестиційна віддача залежить від тих фінансових інструментів, від яких вони походять, тобто їх обіг пов'язаний з обігом базових фінансових активів.

Окрім опціонів, найпоширенішими видами деривативів є форвардні та ф'ючерсні контракти, своп-контракти, а найпопулярнішими видами базових активів — валюта, грошові кошти у формі кредитів і депозитів, цінні папери, фондові індекси.

Особливості інвестування в опціони є те, що воно переважно здійснюється з метою отримання спекулятивного доходу. Також воно на меті зниження ризику, адже опціони можуть бути менш ризикованими для інвесторів, оскільки вимагають менше фінансових зобов'язань, ніж акції. Оскільки природа опціонів є короткостроковою, то час інвестування є обмеженим. Інвестори опціонів здебільшого прагнуть заробити на короткостроковому зміні цін. Це потребує правильно обрати час для покупки опціону і прийняття рішення щодо його продажу до завершення терміну дії. Крім того, інвестування в опціон є складним процесом. Для того, щоб бути успішно торгувати опціонами, потрібно докладати зусиль та обирати різні стратегії.

1. *The Options Guide* [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.theoptionsguide.com/option-investing.aspx#>,

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 13 «Фінансові інструменти» // Наказ Міністерства фінансів України від 30.11.2001 р. № 559.

Романів Т.М.

студ. групи ЕВМ-11

Науковий керівник – к.е.н., доц.каф. ММП Кара Н.І.

ВПЛИВ ПРОЦЕСУ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ НА ЕКОНОМІКУ КРАЇНИ

Глобалізація – процес посилення взаємозалежності та взаємодії економічних, політичних та культурних систем різних країн світу, який веде до уніфікації норм ведення господарської діяльності в країнах, які відрізняються рівнем розвитку, видом суспільно-політичної та економічної систем [1].

В XXI ст. глобалізація досягла найвищого рівня свого розвитку. Вона істотно вплинула на розвиток міжнародних відносин між країнами, а також призвела до змін економічної структури країн, появи нових форм організації господарської діяльності в країнах. В 2017 році обсяг світового ВВП згідно даних The World Bank становив 80,684 трлн.дол.США [2], а в 2018 очікується зростання даного показника на 3,7%, що становитиме найвищий темп зростання світової економіки з 2011 року, крім того обсяг експорту товарами, в глобальному масштабі, в 2017 році становив 17198 млрд.дол.США, а імпорт товарів – 17572 млрд.дол.США. Обсяги міжнародної торгівлі в 2017 році досягли найвищого темпу зростання за останні 6 років – 4,7% [3]. Найважливішою рушійною силою глобалізації є міжнародна торгівля, адже лібералізація міжнародної торгівлі сприяє зростанню взаємозалежності країн світу та інтенсифікації зовнішньоторговельних зв'язків між ними. Слід зазначити, що основними країнами, на які припадає основна частка світового ВВП та обсягів міжнародної торгівлі є США, країни Європейського Союзу, країни східної та південної Азії, тобто високорозвинені країни та країни з великою економікою. Глобалізація впливає на країни по різному, в залежності від їхнього розвитку. Зокрема переваги від глобалізації отримують країни з високорозвинутою економікою, країни експортери технологій, капіталу, ТНК, адже найбільша концентрація інтелектуального та технологічного потенціалу світу зосереджується в країнах з постіндустріальною економікою, також всі найважливіші торговельні потоки знаходяться в межах розвинених країн. Вплив глобалізації на країни, що розвиваються описується такими

аспектами, як зменшення витрат на здійснення зовнішньоекономічних операцій, можливість брати активну участь у становленні інструментів регулювання міжнародної торгівлі, забезпечення інвестиційної привабливості, можливість країни брати участь в міжнародних проектах, соціальна нерівність порівняно з економічно розвинутими країнами, залежність від домінуючих високорозвинених країн, зникнення галузей економіки, які не готові до міжнародної конкуренції і заміна їх імпортом, поглиблення соціально-економічної нерівності, виїзд висококваліфікованих кадрів.

Глобалізація сприяє більш ефективному розподілу ресурсів між країнами, призводить до посилення конкуренції, яка стимулює науково-технічний розвиток в країні, спричиняє економію на масштабах виробництва, що потенційно може призвести до стійкого економічного росту країни, дає можливість країні мобілізувати великий обсяг фінансових ресурсів, але, незважаючи на багато позитивних наслідків, глобалізація може спричинити ряд негативних ефектів, таких як зменшення економічного суверенітету держави, через зростаючу роль ТНК, тобто держава не може ефективно використовувати інструменти регулювання економіки, через зв'язок ТНК з різними країнами світу, швидке поширення кризових явищ з одних регіонів світу в інші, зменшення міграційних потоків всередині країн з постіндустріальною економікою з постійним зростанням кількості нелегальних іммігрантів з країн "третього світу".

Глобалізація впливає на розвиток економіки країни як позитивно, так і негативно, для деяких країн вона створює можливості для економічного розвитку, розширює межі їхньої економічної діяльності, в той час як для інших країн глобалізація несе загрозу, так як рівень їх економічного розвитку не дає їм змоги зайняти конкуруюче місце в міжнародних економічних відносинах в процесі глобалізації.

Отже, глобалізація призводить до взаємозалежності країн на основі формування системи світового інтегрованого виробництва, зростання обсягів міжнародної торгівлі та обсягів прямих іноземних інвестицій, а також до збільшення вразливості країн щодо негативного впливу світогосподарських зв'язків.

1. *Сучасний економічний словник / Б.А.Райзберг, Л.Ш. Лозівський, Е. Б. Стародубцева - ИНФРА-М, 2011.*
2. *Gross Domestic Product (GDP). [Електронний ресурс] // Офіційний сайт The World Bank – Режим доступу: https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.CD?year_high_desc=true*
3. *World trade statistical review 2018. [Електронний ресурс] // Офіційний сайт World Trade Organization– Режим доступу: https://www.wto.org/english/res_e/statis_e/wts2018_e/wts2018_e.pdf*

Топоровський В. Я.
студ. групи ЕВМЕ-11з

Науковий керівник – к.е.н., доц. каф. ММП Гнилянська Л.Й.

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ НА БУДІВЕЛЬНЕ ПІДПРИЄМСТВО

Саме слово “інновація” походить від латинського “інноваре” (“відновлення”, “оновлення”). Англійське слово та поняття “innovation” відповідає нашому “введення нового” чи “введення новацій”. Тобто практичне використання новації з моменту її виробництва та розповсюдження у якості нових продуктів або послуг є нововведенням (інновацією). Під новацією розуміється новий порядок, новий звичай, новий метод, винахід, нове явище (відкриття). В умовах ринкової економіки методологія системного опису інновацій ґрунтується на міжнародних стандартах. Базою для міжнародного зіставлення показників науки та техніки, аналізу їх організації та фінансування, науково-технічної політики слугує Керівництво Фраскати «Пропонована стандарт-на практика для обстежень, досліджень та експериментальних розробок».

У відповідності з міжнародними стандартами, під «інновацією» розуміється кінцевий результат інноваційної діяльності, що отримав втілення у вигляді нового або вдосконаленого продукту, впровадженого на ринку, нового або вдосконаленого технологічного процесу, який використовується в практичній діяльності або у новому підході до соціальних послуг.

Аналізуючи наукові праці вчених, можна виділити такі типи інновацій: товарна — упровадження нового продукту; технологічна — упровадження нового методу виробництва; ринкова — створення нового ринку товарів і послуг; маркетингова — освоєння нового джерела постачання сировини; управлінська — реорганізація структури управління; соціальна — упровадження заходів з метою покращення життя населення; екологічна — впровадження заходів з охорони довкілля.

Інновації виконують наступні три функції. Відтворююча функція означає, що інновація являє собою важливе джерело фінансування розширеного відтворення. Зміст цієї функції полягає в отриманні прибутку від інновації та використання її в якості джерела фінансових ресурсів. Інвестиційна функція означає, що прибуток від інновацій може бути використаний в різних напрямках, в тому числі і в якості капіталу. Цей капітал може направлятися на фінансування нових видів інновацій. Стимулююча функція проявляється при стимулюванні підприємницької діяльності. Отримання прибутку за рахунок реалізації інновацій прямо відповідає оснóвній цілі діяльності будь-якою комерційної організації.

Ефективність здійснення інноваційної діяльності необхідно визначати за ступенем її впливу на результати діяльності підприємства шляхом динамічного аналізу певних показників розвитку суб'єкта діяльності.